

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
16-17 лютого 2024**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

СТАНДАРТИЗОВАНИЙ ПАЦІЄНТ – НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА ОСКІ

Кравченко О.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Іспит у форматі ОСКІ дозволяє провести перевірку клінічних компетентностей. В процесі іспиту оцінюється рівень клінічних навичок та вмінь, пов'язаних із можливістю самостійно здійснювати медичну діяльність.[1] Сутність ОСКІ полягає в імітації процесу обстеження та лікування пацієнта, практичні завдання на станціях є завданнями з оцінки комунікативних навичок, інтерпретації результатів досліджень, виконання відповідних маніпуляцій, тощо. ОСКІ – це більш ніж комплексний іспит: він спрямований на імплементацію компетентнісного підходу до оцінювання студентів - медиків. [2]

Важливим етапом у підготовці ОСКІ є формування груп стандартизованих пацієнтів, які приймають активну участь у функціонуванні переважної більшості станцій.

В залежності від ролі, в іспиті можуть бути використані різні групи пацієнтів: реальні пацієнти які не пройшли ніякої підготовки; добровольці, які пройшли серйозну додаткову підготовку симульованих пацієнтів.

Стандартизація в терміні «стандартизований пацієнт» належить до послідовного змісту усних і біхевіоральних відповідей пацієнта на стимули чи запитання студента, що складає іспит. Пошук стандартизованого пацієнта здійснюється відповідно до бажаних результатів станції іспиту. Якщо від студента вимагається виявити ту чи іншу симптоматику захворювання, слід залучити пацієнта саме з такими симптомами (наприклад з шумом в серці, тощо.) Якщо мета станції встановити здатність студента до правильного проведення діагностичних маніпуляцій, то можна використовувати здорового добровольця. [3]

Деякі станції, де здійснюється збір анамнезу, оцінюються комунікативні навички, потребують участі підготовлених імітаційних пацієнтів. [4]

Відбір пацієнтів здійснюють відповідальні призначені особи (інструктори) у рамках підготовки до проведення ОСКІ. Реальних пацієнтів залучають через лікаря загальної практики сімейної медицини, як правило, з найбільш поширеними захворюваннями. Здорового добровольця можна знайти в місцевих освітніх установах, а також розміщуючи оголошення в пресі. Для оцінювання складних комунікаційних завдань часто запрошуються актори. Однак, залучення до іспиту професійних акторів, супроводжується значно більшими витратами, ніж участь реального пацієнта і добровольців, яким, при найми, компенсуються тільки особисті витрати. [5]

Координатор, який відбирає стандартизованих пацієнтів, повинен брати до уваги можливість, придатність і переконливість стандартизованого пацієнта.

Усім стандартизованим пацієнтам потрібна підготовка, яка залежить від того чи беруть участь в іспиті реальні пацієнти або добровольці. У деяких випадках для виконання завдань іспиту достатньо передекзаменаційних зборів, але добровольці, які грають роль у більш складних сценаріях, потребують спеціального тренінгу до початку іспиту.

Незважаючи на те, що в літературі немає одностайності щодо тривалості навчання кожного стандартизованого пацієнта, за однією з оцінок, для належного навчання добровольця в залежності від його ролі, досвіду і здатності до адаптації, потрібно до 15 годин.

В цілому, стандартизовані пацієнти – цінний ресурс, за допомогою висловлювання своєчасної подяки, важливо підтримувати їхню зацікавленість у виконанні своєї ролі під час ОСКІ.

Список використаних джерел:

1. Ханюков ОО, Єгудіна ЄД, Сапожниченко ЛВ, Калашникова ОС, Кравченко ОІ. Навчання студентів медичних вузів на клінічних кафедрах з використанням методики «стандартизований пацієнт». Вісник проблем біології і медицини. 2019;2(1):241-5.
2. Марічереда ВГ, редактор. Симульований пацієнт. Одеса; 2023. 100 с.
3. Душик Л, Михайличенко В, Цівенко О. Симуляційне навчання у підготовці майбутніх лікарів як спосіб розвитку їхнього практичного досвіду. Теорія і практика управління соціальними системами. 2021;3:92-105.
4. Бичков СО, Цівенко ОІ, Черкова НВ, Л.М. Душик Аналіз досвіду симуляційного навчання у формуванні готовності майбутніх лікарів до практичної діяльності. Актуальні проблеми сучасної медицини. 2022;9:5-11.
5. Кучин ЮЛ, Канюра ОА, Мельник ВС, Стучинська НВ, Микитенко П.В. Симуляційні технології у системі підготовки майбутніх лікарів в умовах COVID-19. Науковий часопис НПУ імені МП. Драгоманова. Серія 5: Педагогічні науки: реалії та перспективи. 2022;86:132-41.